

IV. 15 Šukra neboli Vasudéva naříká nad svým původním tělem, jež je nyní v rozkladu.

VASIŠTHA pokračoval: Brzy došli k místu, kde tělo Šukry, syna mudrce Bhrgu, leželo v pokročilém stadiu rozkladu. Při pohledu na ně začal Šukra bédovat.

ŠUKRA naříkal: Ach, pohledte na to tělo! Nebeské nymfy je obdivovaly a uctívaly. A nyní je jen příbytkem červů a další havěti. Tělo, jež bylo potíráno santalovými mastmi, je nyní pokryto prachem. Ó tělo, teď jsi jen kostra, která mi nahání strach. I divoká zvěř se tvého vzezření musí polekat. Tělo prosté všech pocitů je nyní ve stavu úplného osvobození od myšlenek a představ. Zbavené hrozného skřeta myslí ho nezasáhnou ani přírodní pohromy. Strom těla, osvobozený od řádění neklidné opice zvané mysl, pozbyl svých kořenů a padl. Jaké štěstí, že v hustém lese projeveného světa mohu vidět toto tělo osvobozené od utrpení.

RÁMA se zeptal: Svatý muži, proč Šukra, přestože prošel mnoha vtěleními, lkal nad osudem právě toho těla, jež bylo synem mudrce Bhrgu?

VASIŠTHA odpověděl: To proto, Rámo, že ostatní těla byly jen přeludy původního těla Šukry. Ihned po stvoření, které vystřídalo předchozí zánik, se duše jedince neboli *džíva* stala potravou, jež vstoupila do těla mudrce Bhrgu. Z vůle neomezeného Vědomí se zrodila jakožto Šukra a právě v tomto vtělení se jí dostalo všech příslušných obřadů, konaných při narození syna *bráhmany*.

Proč Šukra, nyní Vasudéva, lkal nad tímto tělem? Ať jde o mudrce či člověka nevědomého, je to tak, že dokud existuje tělo, funguje podle své přirozenosti. Vtělená bytost jedná přiměřeně světu, ať už je od něj odpoutána nebo ne. Rozdíl mezi mudrcem a nevědomým člověkem spočívá v nastavení mysli. Povaha a nastavení mudrce vedou k osvobození, zatímco nastavení mysli nevědomého člověka vede k omezení. Dokud existuje tělo, bude bolest bolestivá a radost radostná. Mudrc však není připoután ani k jednomu. Mudrc se raduje v radosti či trpí v bolesti a zdá se, že ačkoli je osvícený, chová se stejně jako nevědomý člověk. Kdo má smysly odpoutané a jednání pod kontrolou, je osvobozen. Kdo má smysly svázané touhou a jednání nevázané, je omezen. Mudrc se ve společnosti chová přiměřeně, ačkoli nemá potřebu se přizpůsobovat. Ó Rámo, oprosti se od tužeb a přání a s pochopením, že jsi navěky čiré neomezené Vědomí, dělej, co je třeba.